

319.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU T. 30

z dnia 6 października 1934 r.

L. D. IV. 31065/2/34.

Do

Dyrekcji Cel w Warszawie, Lwowie,
Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, In-
spektoratowi Cel w Gdańsku.

Wobec wątpliwości, jakie powstają w Urzędach Celnym przy odprawie na wywóz wywózki parytowej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wywózki parytowe, jako niewymienione w rozporządzeniu z dnia 25 kwietnia 1934 roku o cłach wywózowych i niestanowiącym wymienionych tam żużli, zendry, popiołów — zawierających żelazo, są przy wywozie wolne od cła.

O powyższym poleca się zawiadomić podległe Urzędy Celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

320.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU T. 31

z dnia 15 października 1934 r.

L. D. IV 2600.

Do

Dyrekcji Cel w Warszawie, Poznaniu,
Mysłowicach, Lwowie, Inspektoratu Cel
w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu niniejszym zawiadamia, że specyfik farmaceutyczny p. n. „Leci-gran” w pastylkach Nr. 42922/2 WZ. 30 r. promienio-twórca odżywką dla nerwów i krwi prof. d-ra med. H. Fiedenthala — apteki „Artus” w Gdańsku, jako niewymieniony w wykazach środków leczniczych dozwolonych do obrotu, w myśl § 17 p. III ust. 2 rozporządzenia o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 552 z 1933 r.) nie może być wwożony i wydawany do wolnego obrotu bez specjalnych zezwoleń Ministerstwa Skarbu.

O powyższym poleca się niezwłocznie zawiadomić podległe Dyrekcji Urzędy Celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

321.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU T. 32

z dnia 15 października 1934 r.

L. D. IV. 32967/2/34

Do

Dyrekcji Cel w Warszawie, Lwowie,
Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku oraz
Inspektoratowi Cel w Gdańsku.

Wobec wypadków odprawy w Urzędach Celnym olejów ciekłych roślinnych osobno niewymienionych nieskażonych względnie niedostatecznie skażonych, według poz. 212 p. 2 lit. „a” taryfy celnej jako skażonych, Ministerstwo Skarbu poleca Dyrekcji pouczyć podległe Urzędy Celne, aby przy odprawie olejów ciekłych osobno niewymienionych nadchodzących z zagranicy w stanie skażonym i odprawianych z zastosowaniem poz. 212 p. 2 lit. „a” taryfy celnej Urzędy Celne pobierały próbki i przedkładały je do Ministerstwa Skarbu do sprawdzenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

oOo—

322.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU T. 33

z dnia 23 października 1934 r.

L. D. IV. 28223/2/34.

Do

Dyrekcji Cel w Warszawie, Lwowie,
Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, In-
spektoratowi Cel w Gdańsku.

Wobec otrzymanych wiadomości, że niektóre Urzędy Celne niewłaściwie cła orzechy kokosowe mielone według pozycji 69 p. 3 taryfy celnej, Ministerstwo Skarbu poleca Dyrekcji zwrócić uwagę podległym Urzędów, że orzechy kokosowe mielone, względnie krajane, winny być cłone według pozycji 74 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

323.

Z A R Z A D Z E N I E

Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 22 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów w sprawie regulaminu komisji kwalifikacyjnej właściwej do kwalifikowania kandydatów z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych na stanowiska w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub przedsiębiorstwach państwowych.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. w sprawie trybu nadawania stanowisk w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych wysłużonym podoficerom zawodowym wojska lub marynarki wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 434) ustalam dla komisji kwalifikacyjnej, właściwej do kwalifikowania kandydatów z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych na stanowiska w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych, regulamin, w brzmieniu podanym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1934 r.

Minister Spraw Wojskowych:

(—) J. Piłsudski.

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw
Wojskowych z dnia 22 października 1934 r.
(poz. 323).

REGULAMIN

komisji kwalifikacyjnej, właściwej do kwalifikowania kandydatów z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych na stanowiska w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych.

§ 1.

Postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. w sprawie trybu nadawania stanowisk w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych wysłużonym podoficerom zawodowym wojska lub marynarki wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 434) oznacza się w niniejszym regulaminie przez przytoczenie odpowiedniego paragrafu z dodaniem wyrazu: „rozporządzenia”.

Paragrafy przytoczone w niniejszym regulaminie bez dodania wyrazu: „rozporządzenia” oznaczają paragrafy niniejszego regulaminu.

§ 2.

Do właściwości komisji kwalifikacyjnej należą:

1) ocena kwalifikacji kandydatów ubiegających się o nadanie stanowiska w służbie państwowej, samorządowej lub przedsiębiorstwach państwowych (§§ 8 i 14 ust. 2 rozporządzenia);

2) rozpatrywanie spraw:

a) przywrócenia terminu do wniesienia podania o nadanie stanowiska w przypadku zaniedbania tego terminu (§ 7 rozporządzenia);

b) utraty przez kandydata prawa do otrzymania stanowiska w przypadkach niezgłoszenia się kandydata z własnej winy celem objęcia stanowiska albo do służby przygotowawczej, lub zwolnienia kandydata z jego winy z tej służby (§ 15 rozporządzenia).

§ 3.

Komisja kwalifikacyjna urzęduje przy Ministrze Spraw Wojskowych.

§ 4.

Szef Biura Personalnego przedstawia Ministrowi Spraw Wojskowych w dniu 15 stycznia każdego roku kalendarzowego sprawozdanie z wyników prac komisji kwalifikacyjnej ze szczegółowym wykazaniem ilości stanowisk wakuujących i ilości stanowisk obsadzanych przez wysłużonych podoficerów zawodowych wojska i marynarki wojennej.

§ 5.

W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi:

1) przedstawiciel Ministra Spraw Wojskowych — oficer sztabowy, wyznaczony przez Ministra Spraw Wojskowych;

2) przedstawiciel interesowanego ministra. W tym względzie deleguje do komisji kwalifikacyjnej swego przedstawiciela:

a) w sprawach objętych § 2 pkt. 1 i pkt. 2 lit. a) ten minister, któremu podlega władza, urząd lub przedsiębiorstwo zawiadamiające o zawakowaniu stanowiska (§§ 3 i 4 ust. 2 rozporządzenia);

b) w sprawach objętych § 2 pkt. 2 lit. b) ten minister, któremu podlega władza, urząd lub przedsiębiorstwo, w którym przedstawiono kandydata na stanowisko lub mu je nadano, albo w którym odbywa praktykę. Przewodniczącym komisji kwalifikacyjnej jest przedstawiciel Ministra Spraw Wojskowych.

§ 6.

Komisję kwalifikacyjną zwołuje Minister Spraw Wojskowych, zawiadamiając o terminie posiedzenia interesowanego ministra (§ 5 pkt. 2); Termin posiedzenia komisji kwalifikacyjnej powinien być tak oznaczony, by — jeśli chodzi o przedstawianie kandydatów przez Ministra Spraw Wojskowych na stanowiska — mógł być zachowany termin przewidziany w § 9 rozporządzenia.

§ 7.

Podstawę prac komisji kwalifikacyjnej stanowią dostarczone przez Ministerstwo Spraw Wojskowych podania kandydatów wraz z wymaganymi przez odpowiednie przepisy (§ 5 rozporządzenia) załącznikami oraz:

a) wykazy wakujących stanowisk nadesłane do Ministerstwa Spraw Wojskowych (§ 3 rozporządzenia);

b) zawiadomienia ze strony władz właściwych do obsadzenia stanowiska o zwolnieniu kandydata odbywającego służbę przygotowawczą bez jego winy od jej dalszego odbywania (§ 14 ust. 1 rozporządzenia);

c) zawiadomienia tych władz o niezgłoszeniu się kandydata z własnej winy celem objęcia stanowiska lub do służby przygotowawczej w oznaczonym terminie, albo o zwolnieniu go z jego winy z tej służby (§ 15 rozporządzenia);

Referentem spraw jest na posiedzeniu komisji kwalifikacyjnej przedstawiciel Ministra Spraw Wojskowych.

§ 8.

Komisja kwalifikacyjna po rozpatrzeniu sprawy na posiedzeniu niejawnym przedstawia Ministrowi Spraw Wojskowych:

a) w przypadkach określonych w § 2 pkt. 1 — opinie;

b) w przypadkach określonych w § 2 pkt. 2 — wnioski.

W przypadku nieosiągnięcia przez członków komisji kwalifikacyjnej zgodności poglądów w danej sprawie, uważa się, że komisja w danej sprawie wydała ujemną opinię lub postawiła nieprzychylny wniosek.

§ 9.

Z każdego posiedzenia komisji kwalifikacyjnej spisuje się protokół i przesyła się go Ministrowi Spraw Wojskowych oraz w odpisie interesowanemu ministrowi (§ 5 pkt. 2).

§ 10.

W sprawie oceny kwalifikacji kandydatów, ubiegających się o nadanie im stanowiska w służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych, komisja kwalifikacyjna rozpatruje wniesione podania w kolejności ich wniesienia, przyczem przedewszystkiem rozpatruje podania tych kandydatów, którzy w podaniu oświadczyli (§ 4 ust. 2 rozporządzenia), iż ubiegają się o nadanie im stanowiska w urzędzie lub w przedsiębiorstwie, podlegającym ministrowi, którego przedstawiciel wchodzi w skład komisji (§ 5 pkt. 2 lit. a).

Jeżeli po rozpatrzeniu tych podań komisja kwalifikacyjna dysponuje jeszcze wakującymi stanowiskami, w takim razie rozpatruje podania pozostałych kandydatów, również wedle kolejności ich wniesienia.

§ 11.

Komisja kwalifikacyjna bada kwalifikacje kandydata ubiegającego się o nadanie mu stanowiska w służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwie państwowym, rozpatrując szczegółowo posiadane przez petenta:

a) warunki ogólne, wymagane od kandydatów na stanowiska w służbie państwowej, samorządowej lub przedsiębiorstwach państwowych (wiek, stan zdrowia, wykształcenie, kwalifikacje moralne i t. p.);

b) warunki szczególne, wymagane od kandydatów na dane stanowisko w myśl przepisów wydanych dla danego rodzaju służby; jeśli warunkiem szczególnym dla otrzymania stanowiska w danym rodzaju służby jest odbycie służby przygotowawczej (praktyki, kursu) przez dłuższy okres czasu, niż 6 miesięcy, okoliczność ta nie może być przez komisję kwalifikacyjną przyjęta jako powód ujemnego zakwalifikowania podania z powodu niemożności odbycia służby przygotowawczej (kursu, praktyki);

c) w przypadku ponownego kwalifikowania kandydata z powodów określonych w § 14 ust. 1 rozporządzenia komisja kwalifikacyjna badając kwalifikacje kandydata w myśl postanowień lit. a) i lit. b) bierze ponadto pod uwagę powody zwolnienia go ze służby przygotowawczej.

§ 12.

Komisja kwalifikacyjna rozpatruje podania spóźnione (§ 7 rozporządzenia) w tym kierunku, czy zaniedbanie terminu uznać należy za usprawiedliwione.